

НЕДОЛІКИ НОРМАТИВНО – ПРАВОВОЇ БАЗИ У СФЕРІ ЦИВІЛЬНОГО ЗАХИСТУ

Ю.Є.Харламова, ад'юнкт НУЦЗУ, провідний інспектор відділу нормативно – технічної роботи та контролю за системами протипожежного захисту управління запобігання надзвичайним ситуаціям Головного управління ДСНС України у Луганській області.

24 грудня 2012 року Віктор Янукович підписав Указ № 726/2012 « Про деякі заходи з оптимізації системи центральних органів виконавчої влади», в якому Міністерство надзвичайних ситуацій та Державна інспекція техногенної безпеки України реорганізувались у Державну службу України з надзвичайних ситуацій (ДСНС України), як центральний орган виконавчої влади, діяльність якого спрямовується та координується Кабінетом Міністрів України через міністра оборони України [1].

ДСНС України здійснює свої повноваження безпосередньо та через територіальні органи в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі, районах, районах у містах, містах обласного, республіканського (Автономної Республіки Крим) значення, а також міжрегіональні (повноваження яких поширюються на кілька адміністративно-територіальних одиниць) територіальні органи (у разі їх створення). ДСНС України у межах своїх повноважень, на основі і на виконання Конституції та законів України, актів і доручень Президента України, актів Кабінету Міністрів України та наказів Міністерства оборони України видає накази організаційно-розпорядчого характеру, організовує та контролює їх виконання.

Згідно з Положенням про Державну службу України (далі – Положення) однією з основних задач ДСНС України є здійснення державного нагляду (контролю) за додержанням та виконанням вимог законодавства у сферах пожежної і техногенної безпеки, цивільного захисту, за діяльністю аварійно-рятувальних служб[2].

Для того, щоб якісно виконати поставлене завдання край необхідно в короткий термін забезпечити введення нормативно – правового акту, який би регламентував та контролював діяльність ДСНС України у сферах пожежної і техногенної безпеки, цивільного захисту, та за діяльністю аварійно-рятувальних служб.

Аналогом цього документу повинна стати Інструкція з організації роботи органів державного нагляду (далі Інструкція), яка була затверджена наказом Міністерства України з питань надзвичайних ситуацій та у справах захисту населення від наслідків Чорнобильської катастрофи № 59 від 06 лютого 2006 року «Про затвердження Інструкції з організації роботи органів державного нагляду»[3]. В Інструкції був відображений порядок роботи органів держпожнадзора:

- Обов'язки, права та відповідальність посадових осіб органів держпожнадзора;
- Організація роботи держпожнадзора;
- Основні функції урядового, територіальних та місцевих органів держпожнадзора;
- Планування роботи органів держпожнадзора;
- Нормативно – технічна робота;
- Ліцензування господарської діяльності з надання послуг і виконання робіт потипожежного призначення;
- Адміністративно – правова діяльність;
- Організація обліку пожеж та їх наслідків;
- Масово – роз'яснювальна робота з питань профілактики пожеж;
- Перевірка роботи та надання допомоги підпорядкованим органам держпожнадзора;
- Організація роботи з перевірки і надання допомоги центральним органам виконавчої влади
- Організація роботи з перевірки і надання допомоги місцевим органам виконавчої та органам місцевого самоврядування з питань пожежної безпеки.
- Організація та здійснення державного пожежного нагляду на об'єктах тощо.

Ця Інструкція була відмінена наказом Міністерства надзвичайних ситуацій № 863 від 25 травня 2012 року «Про затвердження Порядку проведення перевірок органами Державної інспекції техногенної безпеки України та визнання такими, що втратили чинність, деяких наказів МНС України» [4]. Проте цей Порядок проведення перевірок органами Державної інспекції техногенної безпеки України (далі – Порядок) визначає тільки механізм здійснення органами Державної служби України з надзвичайних ситуацій заходів державного нагляду (контролю) за додержанням і виконанням вимог законодавства у сферах пожежної і техногенної безпеки та цивільного захисту, міністерствами, іншими центральними та місцевими органами виконавчої влади, Радою міністрів Автономної Республіки Крим, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами та організаціями, іншими суб'єктами господарювання незалежно від форм власності, а також громадянами України, іноземцями і особами без громадянства та за діяльністю аварійно-рятувальних служб. Поза увагою авторів Порядку залишаються багато напрямів, які згідно з Положенням повинно виконуватись.

Із огляду на вище викладене, робимо висновок, що нормативно – правова база, яка регламентує роботу ДСНС України у зв'язку з реорганізацією не приведена у відповідність в повному обсязі. У зв'язку з цим ДСНС України не в змозі виконувати покладені на нього завдання, зокрема здійснення державного нагляду (контролю) за додержанням та виконанням вимог законодавства у сферах пожежної і техногенної безпеки, цивільного захисту, за діяльністю аварійно-рятувальних служб.

ЛІТЕРАТУРА

1. Указ Президента України «Про деякі заходи з оптимізації системи центральних органів виконавчої влади» від 24 грудня 2012 року № 726/2012.
2. Положення про Державну службу України затверджене указом Президента України №20/2013 від 16 січня 2013 «Про Деякі питання Державної служби України з надзвичайних ситуацій»
3. Про затвердження Інструкції з організації роботи органів державного нагляду: Наказ Міністерства України з питань надзвичайних ситуацій та у справах захисту населення від наслідків Чорнобильської катастрофи від 06 лютого 2006 року № 59.
4. Про затвердження Порядку проведення перевірок органами Державної інспекції техногенної безпеки України та визнання такими, що втратили чинність, деяких наказів МНС України: наказ Міністерства надзвичайних ситуацій від 25 травня 2012 року № 863.